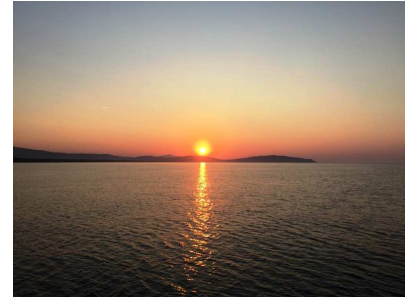

Rejsebrev nr. 7/2018 17. august 2018 til 15. september 2018

Havet langs den Italienske vestkyst og Korsika

Vi har sejlet 5912 sømil siden vi forlod Danmark.

17. august 2018 Vi ligger ved Nautilus marina på Tiberen ved byen Fuimicino (Rom's havneby). Nautilus Marina er et af de ældste familie ejede værfter på Tiberen og har super gode forhold. Vi har brugt dagen på at handle og aflevere vasketøj inden Louise lander

sent i aften. Vi forsøgte at leje en bil for at køre til Pompei i morgen, men forsikringen og selvrisko er rimelig dyr, når vi vil køre i Napoli området, så det dropper vi. Kl. 00.45 ankommer Louise. Skønt at se hende igen. Vi fik hygget os i cockpittet og det blev lidt sent før vi gik til ro.

18. august Efter at have hentet vores vasketøj, sejlede vi fra Tiberen og op ad kysten til Ponte Romano og kastede krogen ud for en lille hyggelig by. Byen er super hyggelig med masser af liv, musik og sang i gaderne. Påhængsmotoren vil ikke starte, så jeg måtte ro ind med Cody. I morgen sejler vi videre da de har lovet tordennejr og vi skal ligge et sted med bedre læ fra NW.

19. august Vi sejlede tidligt i dag. Kl. 06.00 var jeg inde og luften hunden og kl 06.30 tog jeg ankeret. De to sovetryner blev i køjen i endnu et par timer. Det var en dejlig sejltur på 50 sm med nogen vind. Vi kastede ankeret i en dejlig stor ankerbugt ved Poggio Pertuso, med læ for alle retninger undtagen syd. Vi har badet og slappet af og havde egentlig besluttet os for at sejle ud til øen Giglio i morgen, da tordennejret ser ud til at blive inde langs kysten. Men vejrmeldingen ændrede sig, så vi bliver

liggende her i læ for NW. Så kan jeg få skilt og rensset karburatoren på påhængsmotoren. Det tager nok lidt tid, da jeg ikke har prøvet det før. Men det lykkedes med hjælp fra Louise og youtube. Nu spiller motoren igen, men man skal godt nok have små fingre for at komme til. I eftermiddag kan vi sejle ind til byen alle tre. Det lovede tordennejr trak dog sammen og vi besluttede os til at blive på båden til det var overstået. Det var en god beslutning for inden for en time vendte vinden 180 grader og kom direkte ind i bugten. I tre timer stod himmel og jord i et og vi lå og gyngede 17 s/m vind og 2 meter høje bølger. Da vi lå kun på 3-4 meter vand så jeg turde ikke lægge mere kæde ud. På et tidspunkt gik stævnen under vand i en bølge. Det har jeg godt nok ikke prøvet for anker før. Men vores gode Rocna og 35 m kæde holdt som sædvanligt fint. Der var flere både omkring os som rev sig løs. Men vi lå heldigvis alle med god afstand til hinanden. Kl. 21.30

stilnede det af igen og vi kunne få lidt kold aftensmad. Hele natten rullede vi i dønningerne fra et uroligt vand.

21. august I dag sejler vi videre til Porto Azzurro på Isla D'Elba. Elba er mest kendt for øen hvor Napoleon blev sendt i eksil efter han blev afsat som Frankrigs hersker i april 1814. Elba er en

Italiensk ø, men Italien var på dette tidspunkt i historien en del af det franske rige. Han blev guvernør over Elba og satte et stort præg på øen i den korte tid han regerede over den. Bla. er infrastrukturen på øen stort set stadig, som Napoleon planlagde den. Han flygtede fra Elba i februar 1815 og genvandt magten over Frankrig. Dog kun for at miste den igen, efter at have tabt slaget ved Waterloo i juni 1815. Her efter han blev sendt i Eksil på øen St. Helena i det sydlige Atlanterhav.

Sejlturen til Elba var som de fleste i Middelhavet. Lidt for sejl og mest for motor. Sejlene kommer op/ned 4-5 gange om dagen når der kommer noget vind. På vejen fik vi selskab af en stor flok delfiner, som svømmede og legede under stævnen. Møder med delfiner bliver vi aldrig trætte af.

Ankerbugten ved Porto Azzurro er rimelig stor og der ligger mange både for svaj. Vi ligger fint inde på ca. 8 meter vand lidt i fred for byen. Her er virkelig dejligt og byen er super hyggelig. Vi bliver her et par dage oplever øen. Byen er rigtig hyggelig med musik og fest i gaderne.

23. august sejler vi videre rundt om Elba. Vi sejler til Portoferrario, som er hovedbyen på øen. Vi kastede ankeret og gik i land for at se hvor Napoleon regerede mens han var på Elba. Hvilket fantastisk sted. Man kan

undre sig over at han valgte at flygte herfra. Byen er autentisk og virkede på mange måder urørt i de sidste 100 år. På toppen med udsigt over byen og havet ligger Napoleons hus. Efter nogle spændende timer i byen sejlede vi om i læ, på sydvest siden af øen. Vi lagde os i bugten ved Spiaggia de

Fetovaia. Vandet her var utroligt klart. Vi lå godt nok i læ for vinden, men der kom temmelig mange dønninger ind igennem natten. Tina lagde sig i cockpittet og sov sammen med Cody.

24. august sætter vi kursen mod Korsika. Den har vi glædet os til at se. Det er Napoleons føde ø. Kl. 06.26 tager vi ankeret. Der er fin vind og sejlene er sat det meste af vejen. Vi går i havn i Port Macinaggio på Cape Corse. De lover 25 s/m de næste to dage, så er det rart at have fortøjninger i land. De næste par dage nyder vi byen og stranden. Der er meget tang på stranden, men vandet er super klart og lækkert. Den megen tang på Korsikas strande er tegn på at havbunden har det godt. Man bruger efterhånden mange ressourcer i både Frankrig og Italien på at beskytte områder på

havbunden med 'søgræs'. Der er mange steder langs kysten hvor der kun må kastes anker i bestemte zoner og hvor der er fiskeri forbudt, hastigheds begrænsning for motor eller fuldstændig sejlskab forbudt. Nu er vi Frankrig igen, så havnepriserne er halveret i forhold til Italien.

Vi ender med at blive her i fire dage indtil stormet har raset af. Vi har brugt tiden på at læse, bade, spise og drikke. Livet er hårdt – Puha!!

28. august Vi sejler rundt om nordspidsen (Cape de Corse) og ned til en ankervig ved Lille-Rousse. Selv om vi sejlede først mod Nord, så mod

vest og sidst mod syd, havde vi vinden imod os hele dagen. Så det passer med at den mest fremherskende vindretning er modvind ☹ Der har ikke været mange bølger, så turen var nu fin alligevel. Vi kastede anker imellem et mooringfelt og land. Men blev smidt væk og måtte kaste ankeret lidt længere væk. Her lå vi nu også meget godt. Vi var en tur inde og se byen, som var rigtig hyggelig.

29. august sejler vi til Calvi for at hente Tinas søster Sophie, som lander kl. 15.45. Det er en kort tur på 15 sømil. Vi kaster ankeret udenfor byen. Og samler Sophie op med gummibåden inde på stranden. Vi havde egentligt planlagt at forsætte ned ad vest kysten og rundt om sydspidsen af Kosikai de næste 5 dage, indtil Sophie og Louise skal afmønstre. Men vejret er ikke med os i øjeblikket og de lover temmelig megen vind på syd og vest kysten af øen. Vi vælger derfor at sejle tilbage nord om øen. Calvi bugten er temmelig urolig og en mooring koster 110 euro/nat. Så vi letter anker og sejler tilbage til Lille-Rousse for natten. Vi kaster ankeret imellem mooringfeltet og bykajen og her bliver vi ikke smidt væk. Nok fordi mooring manden har fyraften ☺

Havnen har sjovt nok deres egen version af 'den lille havfrue.

30. august stod jeg tidligt op for at sejle nord om øen. De lovede en del vind senere på dagen, vi ville gerne nå rundt i læ af Korsika. Men allerede efter et par timer rullede der store bølger fra siden. Dog uden at vinden var kommet. Sophie var 'ved at dø'. Tror hun tænkte, at det ville blive sådan her de næste 5 dage ☺. Vi havde vinden imod os hele dagen, men den faldt heldigvis på øst siden. Vi kastede krogen i bugten ved Porticciolo. Her er skønt og vi har badet, SUP'et og hygget. Grillen blev tændt på fordækket og vi håber på en nat uden dønninger.

31. august viser vejret sig fra den gode side og efter en dejlig hyggelig morgen med en svømmetur og en god kop kaffe, sejlede vi langs kysten mod Bastia. De lover igen meget vind, så i morgen lejer vi en bil og kører sydpå til Bonifacio. Bastia Vieux Port er rigtig hyggelig. Capitainerie stod og tog imod os og anviste plads. Vi spiste Crepês på havne, men det var ikke den store succes men det skal jo prøves når man er i Frankrig.

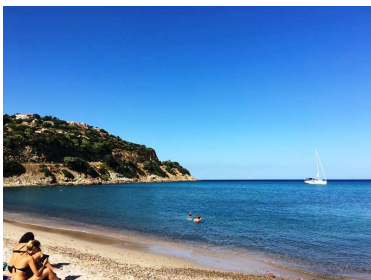

1. september Vi lejede en bil og kørte den lange tur sydpå til

Bonifacio. Vi kørte ad kystvejen hele turen. Det var fantastisk flot. Korsika har en flot og rå natur. Bonifacio er utrolig smuk med høje hvide klipper og den store fæstningsby på toppen, med små krogede gader. Vi ville virkelig gerne have sejlet hertil, men med vejrudsigten for de næste par uger, så når vi det ikke. På vejen nordpå igen, stoppede vi ved en strand i

en lille hyggelig vig og fik en badetur. Sjovt nok lå det er en dansk sejlbåd for svaj i bugten. Vi kørte en lille svingtur op i bjergene og blot 10 km fra kysten var klimaet helt anderledes. Temperaturen

faldt fra 28 til 18 grader, der var fugtigt og bjergvejen snoede sig igennem skov og klipper. Når man ser denne kontrast kan man godt forstå at Korsika er så frodig. Vi spiste pizzaer til aften og sjovt nok har de spejlæg på alle

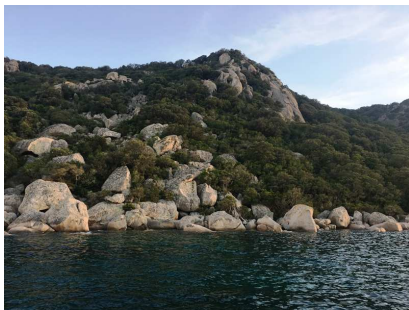
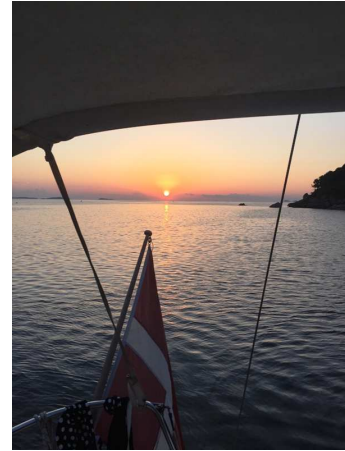

deres pizzaer her på Korsika.

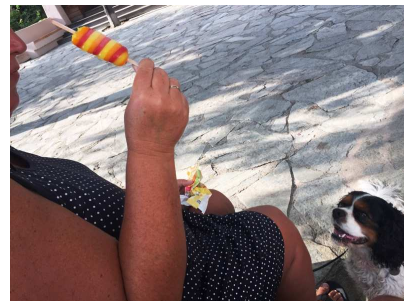
2. september sejler vi kun lige ud af havnen og lægger os for svaj, da vejret er for godt til at være i havn. Louise og Sophie skal flyve hjem fra Bastia i overmorgen, så vi sejler ind igen i morgen, så de kan komme godt af sted tirsdag morgen.

4. september Efter en hyggelig aften med Moules Fritês i store mængder fik vi sendt Louise og Sophie af sted til lufthavnen. Vi vænner os aldrig til at sige farvel, når vores børn tager tilbage til Danmark. Vi bliver lidt triste. Men vi elsker at have besøg. Vi får lige handlet lidt og sejler sydpå ned langs kysten. Vi vil gerne nå at se lidt mere af Korsikas kyst inden vi sætter kursen mod Italien. Vi kaster anker ud for Port Taverna.

5. september Vi sejler ned til bugten ved Pinarellu. Her er dejligt krystalklart vand og strand hele vejen rundt. Der er ikke megen vind, så vi har mest gået for motor. Vi er så småt ved at finde ind i vores tosomhed igen efter at have haft besøg i nogen uger. Solen skinner, 35 grader og vandet er 29 grader, så der er ikke meget at klage over. Måske kun lige de evindelige dønninger om natten.

6. september Vi er nu på vej til bugten Santa Giulia. Vi har fået den anbefalet, som et meget smukt sted. Vinden er med os og vi kan gå for sejl hele vejen. Hele bugten er stort set spærret af for at kaste eget anker, så vi tager en bøje i et mooring felt og ligger fantastisk godt helt inde ved klipperne. Vi fik snorklet en del om eftermiddagen og tog gummibåden ind til den lille by. Det er en lille ferieby med et lille marked og vi er sikret frisk brød til i morgen tidlig. Og Tina var glad, for det var første gang henede, at vi har kunnet få Twister is.

7. september De lover blæsevejr med regn og torden fra Nord om nogle dage, så vi sejler nordpå langs kysten igen og vender næsen mod Italiens kyst igen. Der er ikke mange gode steder med læ her, så vi lægger os op nord for Taverva, som er rimeligt åbent, men der er ikke meget vind, så det skulle være sikker nok. Der kom et stort tordenvejr forbi da vi kastede ankeret, men vi fik heldigvis kun lidt regn fra udkanten. Men Kl. 03.00 vågnede vi. Båden rullede temmelig meget. Der var ikke meget vind, men der lå nok noget vind længere ude, som sendte pæne dønninger ind til os. Tina var så søsyg, at jeg måtte hjælpe hende op i cockpittet, så hun kunne få det bedre. I cockpittet lykkedes det så, at få lidt mere søvn. Efter at være inde og lufte hunden og hente frisk morgenbrød lettede vi anker og sejlede til Macinaggio. Det var en skøn tur og Tina glæder sig til en rolig nat i havn ☺

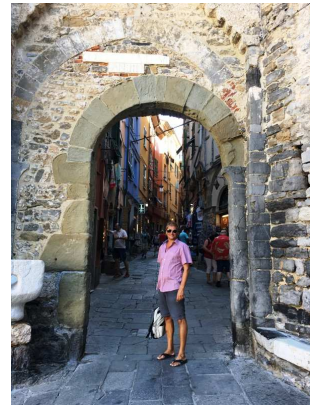
9. september sejler vi til Pisa, en tur på 55 sm. Det er dejlig tur med skønt vejr. Som det oftest er i Middelhavet går turen for en kombination af sejl og motor. Pisa er en stor lystbådehavn, veldrevet men lidt kedelig, som de store lystbådehavne jo gerne er. Havnen er rimelig i pris for en italiensk havn. Man kan også sejle op ad Arno floden og ligge ved et af værfterne langs med floden. Næste dag tog vi bussen til Pisa og sammen med hundredevis af andre turister, fik vi set det skæve tårn og taget de obligatoriske fjolle billeder. Da vi sad og fik en pizza i byen, fik Tina en Snap fra Janne og kunne se, at hun og min mor var på en lille ferie

i De Lucca små 20 km fra Pisa. Så blev der handlet hurtigt. De pakkede en par overnatningstasker og tog bussen ud til os. Vi havde en super hyggelig aften og morgen på båden. Skønt med et lille overraskende besøg. Vi sejlede videre og Mor og Janne tog på sightseeing i Pisa.

11. september Kursen er sat mod Portovenere små 15 sm op ad kysten. Vi har rimelig god vind på vejen og det blæser 13 s/m, da vi ankommer til svajpladsen ud for byen. Heldigvis finder vi en god plads i læ for vinden og med den fantastiske udsigt over byen. Vi har været her før og elsker virkelig dette sted. Vi bliver her en ekstra dag og får hygget os i den lille by, med den storslåede udsigt. Får shoppet lidt af deres lokale specialiteter og nyder en drink på kajen. Byen ligger helt ude på spidsen af en tange, hævet over vandet

med udsigt over Middelhavet på den ene side og La Spezia bugten på den anden. Tina får sig en lille snak med Moder Natura, skænket af

Pave Poul VI. Portovenere er den sydligste af byerne på kyststrækningen, som går under betegnelsen 'CinqueTerra'. Det er en af Italiens smukkeste kyststrækninger og er på Unescos verdensarv liste.

13. september lagde vi ud fra Portovenere i fantastisk vejr og sejlede op langs Cinque Terra. Hold nu op hvor er der smukt. Det er små maleriske bjergbyer, som klynger sig til bjergsiderne. Det er et af de ældste områder, der har været beboet og den lokale befolkning har tjent til livets ophold ved

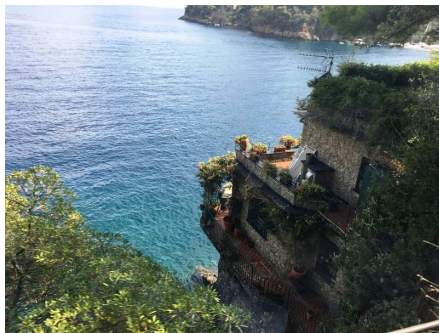

dyrkning af vin og oliven på de stejle bjergskråninger. Der er ankring forbudt langs det meste af kysten, men der er lagt mooring bøjler ud man kan benytte. Her vælger vi dog at prioritere vores nattesøvn ift. de mange dønninger, som ruller ind langs kysten. Vi fortsætter til Santa Margarita de Liguria.

Her ved vi, at vi kan ligge

godt for anker lige foran byen. Byen er en rigtig skøn hyggelig italiensk by. Bjergsiderne rundt om byen er beboet af de rige og de meget rige.

Portofino 8 km herfra er for de endnu mere rige. Næste morgen efter morgenmad og hundeluftning, tager vi jollen ind til kajen for at tage bussen til

Portofino. Vi har kun lige bundet jollen fast, da himlens sluser åbner sig og det vælter ned med kaskader af regn.

Selvom vi har paraplyer med, så er det bare ikke nok. Vi søger ly og venter på at det regner af, så vi kan gå de 500 m til bussen. Busturen til Portofino var faktisk noget af det flotteste, da den snor sig på vejen langs det yderste af klippesiden hele vejen. Portofino

skuffede ikke. Den er smuk og idyllisk med kæmpe mega yachts i den lille havn. Turen op til den lokale kirke er stejl, men hold da op en udsigt, der oppe fra. Vi spiste frokost på torvet, men det var nu en skuffelse. Turist menuer og dårlig mad. Til gengæld var priserne skruet op til det dobbelte. Men bestemt et besøg

værd.

I morgen går turen videre til Genua, som engang var en af Europas vigtigste havnebyer. Kun overgået af Venedig.

Må i alle få en fantastisk uge, det regner vi med at få.

Atilou og besætning

